

TYGODNIK SALWATORSKI

27.03.05 r. • PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE • NR 13 (536) 1 • Rok 12

*Mane nobiscum,
Domine!*

Jan Paweł II

Z serdecznymi życzeniami

Wielkanoc 2005

Czas radości

W ten wyczekany
radosny czas,
czas Wielkanocy,
zmartwychwstania,
zielonych pędów nadziei,
płynących niebem
wiosennych obłoków,
kwiatów rozkwitłych
dla Bożej Chwały
ruszemy naprzód
duchem odrodzeni,
a przewodnikiem będzie nam
w Hostii Najświętszej
Chrystus Zmartwychwstały.

Krystyna Alicja Jezierska

EWANGELIA GWĘDZUG ŚW. MATEUSZA
PUSTY GRÓB

PO UPĘTYCIE SZABATU. O ŚWIDCIE PIERWSZEGO DNIA TYGODNIA PRZYSZŁA MARIA MAGDALENA I DRUGA MARIA OBEJRZEĆ GRÓB.

„ANIOŁ ZAŚ PRZEMÓWIŁ DO NIEWIAST: „WY SIĘ NIE BÓJCIE! BO WIEM, ŻE SZUKAJEZUSA UKRZYŻOWANEGO. NIE MA GO TU, BO ZMARTWYCHWSTAŁ, JAK POWIĘDZIAK...”

Redakcji i Czytelnikom Tygodnika Salwatorskiego życzy, aby Zmartwychwstały Zbawiciel nadal z nami przez całe życie, a my byśmy rozpoznali Jego obecności i miłobierne świadczenie, by nasze o Nim zmartwychwstanie uczyniło nas otwartymi na przyjmowanie i obdarowywanie się miłością i pokojem Jędrnego świąt dla miłobier.

Niech trwa o nas radosne Alleluja!

Krystyna Alicja Jezierska
prekone

Wielkanoc 2005.

Nasi Drodzy Czytelnicy!

Pogodzeni z Bogiem i z ludźmi, umocnieni poprzez sakramenty, wkraczamy w Tajemnicę Zmartwychwstania Pańskiego. Poprzez liturgię, spotkania osobiste oraz media łączymy się z Bogiem i ludźmi w przeżywaniu Świąt.

W imieniu Redakcji i Autorów „Tygodnika Salwatorskiego” pragnę złożyć wszystkim naszym Czytelnikom życzenia, by te Świąta przeżyli w radości i pokoju, w atmosferze odpowiadającej randze Tajemnicy Zbawienia.

Jako Redakcja, przygotowując z początku Wielkiego Tygodnia numer świąteczny, siłą rzeczy sięgaliśmy myślą do Triduum Paschalnego, do Rezurekcji, do odpustu Emaus (dok. na str. 7)

CZY BĘDZIESZ MOIM NOWYM TATĄ? CZY BĘDZIESZ MOJĄ NOWĄ MAMĄ? NA DOBRE I NA ZŁE, PRZEZ CAŁE MOJE ŻYCIE?

I kto by przyjął takie dziecko w imię moje, Mnie przyjmuje (Mt 18, 5)

Pragniemy poinformować, iż w Krakowie przy ul. Rajskiej 10 działa **Ośrodek Adopcyjno-Opiekuńczy „Dzieło Pomocy Dzieciom”**. Podstawową ideą działań Ośrodka jest wspieranie naturalnego prawa do godnego życia i posiadania rodziny w oparciu o zasady wychowania chrześcijańskiego.

Ośrodek przygotowuje zgłaszających się kandydatów do jak najlepszego pełnienia roli rodziców adopcyjnych lub zastępczych. **Przeprowadza szkolenia dla kandydatów zgłaszających gotowość pełnienia funkcji profesjonalnej rodziny zastępczej.** Szkolenie odbywa się wg autorskiego programu szkoleniowego „Dzieło Pomocy Dzieciom” rekomendowanego przez Ministra Polityki Społecznej (decyzje: DPS. VI.4122-37-WB/04 i DPS. VI.4122-53-WB/04).

Zatrudnieni w Ośrodku: pedagog, psycholog i prawnik służą zgłaszającym się rodzinom fachowymi radami i pomocą w nawiązaniu kontaktu z dziećmi, a także w gromadzeniu i przygotowaniu wymaganych przez sąd dokumentów.

Ośrodek stara się znaleźć rodziny dla dzieci w różnym wieku, zarówno niemowląt, jak i dzieci starszych, bowiem one są szczególnie spragnione ciepła, indywidualnego kontaktu, miłości i akceptacji. Ośrodek przeprowadza diagnozę psychologiczno-pedagogiczną i odpowiednio przygotowuje je do wejścia w życie nowej rodziny.

Praca Ośrodka obejmuje także wspieranie samotnych matek, które znaleźć tu mogą fachową poradę psychologiczną i pomoc prawną dotyczącą możliwości zrzeczenia się praw rodzicielskich.

Ważnym obszarem działalności Ośrodka jest wspomaganie Wielofunkcyjnej Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej łączącej działania interwencyjne i socjalizacyjne oraz wspieranie Pogotowi Rodzinnych, rodzinnych Domów Dziecka i Zawodowych Rodzin Zastępczych w zakresie pracy terapeutycznej z przebywającymi tam dziećmi oraz ich rodzicami biologicznymi w celu umożliwienia dzieciom powrotu do rodzin.

GODZINY PRACY OŚRODKA:

poniedziałek, środa i czwartek: 9:00—17:00;

wtorek: 9:00—18:00;

piątek: 8:00—15:00;

sobota i niedziela — praca z rodzinami.

Kontakt:

Ośrodek Adopcyjno-Opiekuńczy „Dzieło Pomocy Dzieciom”
31-124 Kraków, ul. Rajska 10 (w podwórzu).

Tel.: 631-03-00, 631-03-01, 631-03-03, 631-03-04, 631-03-05.

Fax: 631-03-02.

E-mail: rajska10@dpd.pl, strona internetowa: www.dpd.pl

Filia Żmiąca 144, 34-603 Ujanowice.

Tel. ~18 333-40-66, 337-81-35.

Konto Ośrodka:

KREDYT BANK S.A. Filia nr 6 — I O/Kraków,

Nr 98 1500 1142 1220 6033 3600 0000

Dyrektor Ośrodka
mgr Katarzyna Mader

Prośba dzieci

Nie będziemy ukrywać, nie jesteśmy gromadką słodkich, małych aniołków, ani jasnowłosych, niebieskookich królewn. Kim jesteśmy? Grupą zwyczajnych, pełnych energii i wesołych dzieciaków. Mamy od 3 do 10 lat i mieszkamy w domu przy ulicy Rajskiej w centrum Krakowa, choć poza zimą łatwiej spotkać nas w górach, w Żmiance. Razem z nami mieszkają opiekujący się nami „ciocie” i „wujkowie”. Chodzimy do przedszkola i szkoły. Jak wszystkie dzieci bywamy uparci, marudzimy, psocimy i kłócimy się. Na pozór nasze życie jest normalne, ale... W głębi serca każde z nas marzy o domu, gdzie byłoby mama i tato. Każde z nas chciałoby mieć kochającą mamę, która przytuli, powie „córeczko”, „synku”, która będzie tylko dla niego i na zawsze. Marzymy o prawdziwym tacie: odważnym, troskliwym, dbającym o rodzinę. Większość z nas takiego domu nigdy nie miała, ale wciąż go potrzebuje, niezależnie od tego czy ma 3 czy 10 lat. Z nadzieją patrzymy na tych spośród nas, którzy odchodzą od nas z nowymi rodzicami, już na zawsze, do własnych, nowych domów. Myślimy wtedy: „czy dla mnie też przyjdzie taki dzień?” Modlimy się wspólnie za nową rodzinę, żeby się wszystko udało i cieszymy się, gdy razem przyjeżdżają w odwiedziny. Szczęśliwe buzie naszych kolegów przekonują nas, że warto czekać. Łatwiej nam wtedy uwierzyć, że warto zaufać, nawet, gdy kiedyś ci dorośli ludzie tak bardzo zawiedli.

Może to właśnie Ty mogłabyś być dla mnie Mamą na zawsze, może to Ty byłbyś moim Tatą na dobre i na złe? Pomyśl, może to na Was właśnie czekam.

II Tynieckie Warsztaty Chorałowe

Dla wszystkich zainteresowanych śpiewem gregoriańskim spotkanie z chorałem i liturgią w klimacie życia klasztornego. Termin: 22-24.04.2005 (przyjazd w piątek, 22.04 - do godz. 18.00; zakończenie - w niedzielę, 24.04, ok. godz. 16.30). Tematyka: Wprowadzenie i przygotowanie wybranych fragmentów

oficjum i śpiewów mszalnych na Uroczystość św. Wojciecha oraz V Niedzielę Wielkanocną. Wyjaśnienie treści i teologii śpiewów. Warunki uczestnictwa: zainteresowanie chorałem gregoriańskim; jak najszybsze zgłoszenie się do Prefekta Gości (patrz poniżej); gotowość jedzenia pokarmów z kuchni benedyktyńskiej.

Koszty: ofiara na klasztor (dla orientacji - szacunkowy koszt uczestnictwa jednej osoby w Warsztatach wynosi ok. 150 zł)

Zgłoszenia: najlepiej e-mailem na adres

domgosci@benedyktyni.pl

adres pocztowy - jak na stronie www.tyniec.benedyktyni.pl. Warto się pośpieszyć, bo liczba miejsc jest ograniczona!
Info: bernard@benedyktyni.pl

TRIDUUM PASCHALNE W PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA - PROGRAM

WIELKI CZWARTEK

24 marca - Msza św. Wieczery Pańskiej o godz. 18.00, po której nastąpi przeniesienie Najświętszego Sakramentu do Ciemnicy na pamiątkę pojmania Pana Jezusa, a następnie Adoracja.

* * *

WIELKI PIĄTEK

25 marca - Adoracja Najświętszego Sakramentu przez cały dzień. Liturgia Męki Pańskiej o godz. 18.00, po której przeniesiemy Najświętszy Sakrament do Bożego Grobu. W Wielki Piątek obowiązuje post ścisły - nikt nie ma dyspensy!!!

* * *

WIELKA SOBOTA

26 marca - Adoracja Najświętszego Sakramentu przy Bożym Grobie przez cały dzień. Świecenie pokarmów od godz. 10.00 do 17.00. O godz. 18.00 Liturgia Wigilii Paschalnej - poświęcenie ognia, paschału i Liturgia Słowa. Po Mszy św. wyruszymy z procesją rezurekcyjną wokół kościoła. Prosimy o przyniesienie świec oraz asystę do feretronów, chorągwi i baldachimu, a także dzieci do sypania kwiatów.

* * *

Spowiedź:

- w Wielki Czwartek: od 6.30 do 8.30 i od 16.30 do 17.45;

- w Wielką Sobotę: od 6.30 do 8.30.

* * *

Na odpust "Emaus" w Poniedziałek Wielkanocny 28 marca przybędzie Ks. Kardynał i odprawi Mszę św. o godz. 12.00.

Katedra Wawelska

24 MARCA WIELKI CZWARTEK

godz. 10.00 Msza św. Krzyżma z odnowieniem przyrzeczeń kapłańskich z udziałem Służby Liturgicznej Ołtarza i Ruchu Światło Życie, (Katedra)

godz. 17.00 Msza św. Wieczery Pańskiej,

25 MARCA WIELKI PIĄTEK

godz. 17.00 Liturgia Wielkiego Piątku

26 MARCA WIELKA SOBOTA

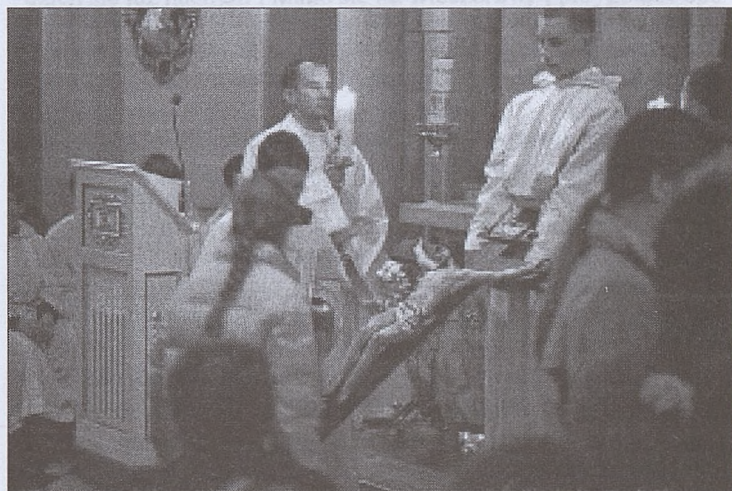
godz. 8.00 Godzina czytań i Jutrznia,

godz. 18.00 Liturgia Wigilii Paschalnej,
ok. godz. 19.30 Procesja rezurekcyjna

27 MARCA

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

godz. 10.00 Suma Wielkanocna,

Fotografie autorstwa Piotr Tumidańskiego przedstawiają Triduum Paschalne w naszej parafii z ubiegłych lat.

NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

3 KWIETNIA 2005 R. - SANKTUARIUM MIŁOSIERDZIA BOŻEGO W ŁAGIEWNIKACH

Nowenna rozpocznie się w Wielki Piątek (25 marca) o g. 15.00 w Bazylice.

Nocne czuwanie modlitewne: Bazylika, sobota (2 kwietnia) g. 21.00-6.00

Porządek Mszy świętych - Niedziela 3 kwietnia:

6.00, 8.00, 10.00, 18.00 Bazylika

12.00, 16.30 przy nowym ołtarzu połowym obok Bazyliki

19.00 kaplica klasztorna

15.00 Godzina Miłosierdzia (prowadzona z Bazyliki)

- Wejście na teren Sanktuarium bramami nr 1 (wejście do klasztoru), nr 2 (Dom Duszpasterski) i nr 3 (od strony parkingu przy ul. Motarskiego)

- Osoby niepełnosprawne proszone są o kierowanie się bezpośrednio do wnętrza Bazyliki

- Zgłaszanie pielgrzymek w Punkcie Informacyjnym przy wejściu nr 2 oraz w Informacji przy pozostałych wejściach na teren Sanktuarium

- Spowiedź prowadzona będzie w górnej i dolnej części Bazyliki. Spowiedź w językach obcych oraz dla osób niesłyszących w dolnej części Bazyliki

- Komunia święta udzielana będzie w czasie Mszy świętych w miejscu uczestnictwa. Dodatkowo po każdej Mszy świętej będzie możliwość przyjęcia Pana Jezusa w kaplicy centralnej w dolnej części Bazyliki

- Świecenie dewocjonałów odbywać się będzie na zakończenie każdej Mszy świętej. Poza czasem Mszy świętych w punktach przy kaplicy Męki Pańskiej oraz przy Domu Duszpasterskim

- Uczczenie relikwii św. Siostry Faustyny w godzinach 6.00-9.00 będzie możliwe tylko przy ołtarzu połowym na terenie klasztoru, po godzinie 9.00 w kaplicy klasztornej, a uczczenie relikwii św. Stefana Króla w kaplicy Communio Sanctorum w dolnej części Bazyliki

- Wieczysta Adoracja Najświętszego Sakramentu odbywa się w kaplicy adoracyjnej obok Bazyliki

- Intencje mszalne przyjmowane będą wyłącznie na terenie Sanktuarium w wyznaczonych punktach z napisem: "Intencje mszalne", a ofiary na rozbudowę w punktach z napisem: "Ofiary"

- Na terenie Sanktuarium pełnione będą piesze patrole medyczne oraz znajdować się będą 3 oznakowane punkty pomocy medycznej (+). Punkt osób zaginionych mieścić się będzie w budynku Domu Duszpasterskiego przy wejściu nr 2. Punkty informacyjne (I) przy wejściach na teren Sanktuarium

PIOTR TUMIDAJSKI

W Niedzielę Miłosierdzia rokrocznie padają rekordowe liczby wiernych pielgrzymujących do Łagiewnik.

- Nad bezpieczeństwem i porządkiem czuwać będą państwowe służby mundurowe oraz służba kościelna. Prosimy o podporządkowanie się ich poleceniom oraz zapoznanie się z komunikatem dotyczącym organizacji ruchu i warunków bezpieczeństwa

- W Domu Duszpasterskim będzie można skorzystać z ciepłego i zimnego posiłku oraz napojów. Ponadto w pasażu handlowym będzie możliwość zakupu dewocjonałów, pamiątek oraz wydawnictw religijnych. Na trasie dojazdu do Sanktuarium ustawione zostaną toalety przenośne, natomiast toalety ogólnodostępne na terenie Sanktuarium znajdować się będą w podziemiach Bazyliki, przy Domu Duszpasterskim oraz w pasażu handlowym. Toaleta dla osób niepełnosprawnych dostępna będzie w Domu Duszpasterskim i w podziemiach Bazyliki (patrz WC).

Organizatorzy proszą o korzystanie w miarę możliwości ze środków komunikacji zbiorowej (pociąg, dalekobieżne linie autobusowe, na terenie Krakowa - komunikacja miejska). Grupy pielgrzymów przybywające autokarem proszone są o zapoznanie się z trasą dojazdu i rozmieszczeniem parkingów oraz przestrzeganie zaleceń służb porządkowych. Każdy pielgrzym z grupy autokarowej otrzyma kolorowy identyfikator umożliwiający odnalezienie swojego autokaru i uzyskanie pomocy służb porządkowych w razie zagubienia.

na podstawie informacji Sanktuarium

Szczegółowe informacje: tel. (012) 252 33 11 lub 252 33 33, e-mail: pielgrzymki@milosierdzie.pl

BIBLIOTEKA PARAFIALNA

- BELETRYSTYKA
- RELIGIA
- NAUKA

ZAPRASZA

W NIEDZIELE

OD 17:30 DO 19:00

W SALI POD PRZEDSZKOLEM - WEJŚCIE OD STRONY ZAKRYSTII

PIOTR TUMIDAJSKI

PASCHA ZMARTWYCHWSTANIA

1. "Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tu; zmartwychwstał" (Łk 24, 5-6).

Oto głos anioła. Oto głos radości, radości pośród smutku. Głos wydobywający się z wnętrza grobu. Grobu wykutego w skale. Grobu, w którym jeszcze niedawno - w piątek przed zmierzchem, przed szabatowym spoczynkiem - uczniowie złożyli ciało swojego Mistrza. Uczynili to w wielkim pośpiechu. Po zachodzie słońca bowiem rozpoczynała się już Pascha.

Ten głos, głos anioła, głos wydobywający się z wnętrza grobu, głos radości pośród smutku, przenikają wielkie milczenie jakie zaległo po śmierci Chrystusa, mąci ciszę jaka spowija świat w poranek, owego pierwszego dnia tygodnia. Co więcej, jego słowo głośnym echem rozlega się po ziemi, docierając do każdego jej zakątka.

Ow głos, głos anioła, głos wydobywający się z wnętrza grobu, głos radości, słyszą zasmuczone niewiasty: Maria Magdalena, Joanna i Maria, matka Jakuba. To one pierwsze słyszą słowa prawdy o zmartwychwstaniu Pana! One pierwsze stają się świadkami tego największego wydarzenia w dziejach świata. One są pierwszymi świadkami Zmartwychwstania, które się właśnie dokonało - o świcie, pierwszego dnia po szabacie.

One, kiedy wczesnym porankiem przysły do grobu, jakże się zdziwiły i przeraziły zarazem. Oto ujrzały, że kamień, zamykający grobowe wejście, jest odwalony. Ujrzały, że grób jest pusty, że nie ma w nim Ciała Pana, które przysły namaścić. I ujrzały anioła. Ujrzały i usłyszały. Usłyszały jego głos, głos prawdy o Zmartwychwstaniu: "Nie ma Go tu; zmartwychwstał" (Łk 24, 6).

Oto jest Pascha - przejście Pana.

Oto są bowiem Święta Paschalne.

2. Świętowano w Jerozolimie pamięć tamtej nocy, kiedy Bóg przeszedł przez Egipt i wyzwolił Izraela z niewoli, bezpiecznie przeprowadził go przez Morze Czerwone i wprowadził na drogę wiodącą do Ziemi Obiecanej. To pośród tych dni Paschy - Paschy Starego Przymierza - Bóg na nowo przeszedł przez Jerozolimę. Przeszedł drogą męki Chrystusa, który stawszy się posłuszny Ojcu aż do śmierci, odkupił wszelkie nieposłuszeństwo.

Chrystus - Nowy Adam - dokonał dzieła odkupienia nieposłuszeństwa pierwszego Adama i nas wszystkich - Jego synów i córek wedle ciała. Bóg przeszedł poprzez dramat męki swojego jednorodzonego Syna. Przeszedł, poprzez Jego krzyżową śmierć na Golgocie. Przeszedł poprzez grobowe pieczęcie. Przeszedł i objawił się o brzasku trzeciego dnia - w Jego chwalebnym zmartwychwstaniu.

Czemu szukacie żyjącego wśród umarłych?

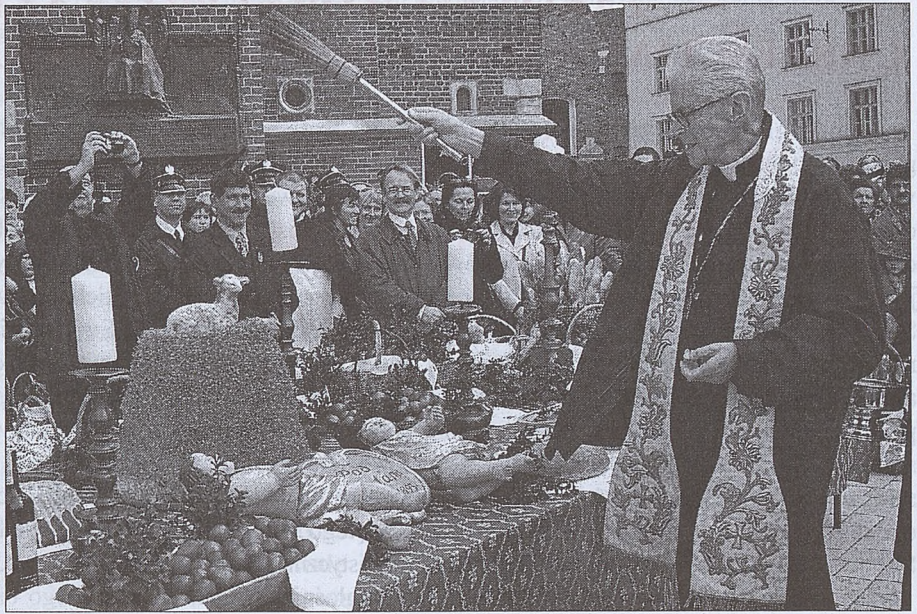
Bóg, który jest Bogiem żywych, nie zaś umarłych, objawił się tu!

Czemu szukacie Go pośród tych co już pomarli?

Nie ma Go tu! On zmartwychwstał! Zmartwychwstał i żyje!
Oto jest Pascha - Pascha Zmartwychwstania.

3. Zmartwychwstały i żywy Chrystus wciąż przychodzi do człowieka. Przychodzi i towarzyszy mu w różnych momentach jego życia. Idzie z nim tak jak szedł z dwoma uczniami w dniu zmartwychwstania. Tego dnia także dołączył się do nich i towarzyszył im w ich ucieczce z Jerozolimy, w ich drodze do Emaus.

W swoich sercach nieśli przynębenie i zawód. Smutne myśli nurtowały ich umysł. Skąd mogli przypuszczać, że ów Nieznajomy to ich Mistrz - zmartwychwstały Pan. A idąc tak, czują jak "pała w

PIOTR TUMIDAJSKI

nich serce", podczas rozmowy z Nim "kiedy On mówi i wyjaśnia im co w "Pismach odnosiło się do Niego" (Łk 24, 27).

Światło słowa roztopiło ich twarde serca i otworzyło im oczy (por. tamże, 32). "Pośród cieni chylącego się ku zachodowi dnia i mroku zalegającego w duszy, ów Wędrowiec był jasnym promieniem na nowo budzącym nadzieję i otwierającym ich ducha na pragnienie pełni światła" (MnD, n. 1). Dlatego poprosili Go: Mane nobiscum Domine - zostań z nami Panie! (Łk 24, 29).

Owego, pierwszego dnia po szabacie, a właściwie gdy "dzień się już nachylił i miało się ku wieczorowi", przygodnie spotkanego Wędrowca, prosili: "zostań z nami". On, przymuszony tą ich prośbą, mimo że wcześniej wykazywał "jakoby miał iść dalej" (por. tamże, 28) - pozostaje. Przyjmuje ich zaproszenie i pozostał z nimi. Wspólnie siadają do stołu, aby się posilić. "Wkrótce oblicze Jezusa miało zniknąć, ale Mistrz miał "pozostać" pod zasłoną "łamanego chleba", wobec którego otworzyły się ich oczy" (MnD, n.1).

Oto jest Pascha - Pascha Kościoła.

4. Boski Wędrowiec - Zmartwychwstały Pan - staje na mojej drodze. Drodze pełnej pytań i niepokojów, drodze znaczonej także nieraz bolesnymi rozczarowaniami. On - Zmartwychwstały Jezus - przyłącza się do mnie i mi towarzyszy; prowadzi - przez wyjaśnianie Pism - do Bożych tajemnic. A kiedy spotkanie staje się pełne, miejsce światła słowa zajmuje światło płynące z "Chleba życia", przez który Syn Boży w najdoskonalszy sposób wypełnia swoje zapewnienie, że będzie z nami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata (por Mt 28,20).

W Eucharystii uobecnia się krzyżowa Ofiara i Chrystusowe zmartwychwstanie. Ona jest Paschą Nowego Przymierza. W liturgii paschalnej Kościół odnawia ten dzień, który uczynił Pan. Odnawia i uobecnia. Trwa bowiem nieodmiennie Pascha, czyli przejście Pana. Nie można jej już wycofać z dziejów świata, z dziejów człowieka. Ona trwa nieodmiennie. Zmartwychwstanie nie zostało dopisane do dziejów. To one - całe dzieje ludzkości - wpisują się w ten jeden Dzień, który uczynił Pan, aby dzięki ofierze swojej Krwi, wylanej z miłości do człowieka, wszystko uczynić nowym (por. Ap 21, 5).

Niech każdy z nas, przeżywając święta radości paschalnej, odkrywa Chrystusa, który objawia się nam w znaku śmierci zwyciężonej życiem i pozostaje z nami w znaku Nowej Paschy - uobecniającej się podczas każdej Ofiary Eucharystycznej.

NORMY KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI DOTYCZĄCE WYSTĘPOWANIA DUCHOWNYCH I OSÓB ZAKONNYCH ORAZ PRZEKAZYWANIA NAUKI CHRZEŚCIJAŃSKIEJ W AUDYCJACH RADIOWYCH I TELEWIZYJNYCH

W misji głoszenia Ewangelii wszystkim ludziom Kościół posługuje się środkami społecznego przekazu, pośród nich radiem i telewizją jako narzędziami, których ogromnych możliwości we współczesnym świecie nie sposób przecenić. Sobór Watykański II zachęcał do tworzenia kościelnych środków społecznego przekazu, jak i do aktywnej obecności wiernych w pozostałych mediach (zob. Sobór Watykański II, Dekret o środkach społecznego przekazywania myśli «Inter mirifica», 14.). „W naszej epoce potrzebne jest aktywne i twórcze wykorzystanie mediów przez Kościół. Katolicy powinni odważnie «otworzyć drzwi» środków przekazu Chrystusowi, tak aby Jego Dobra Nowina była głoszona z dachów całego świata” (Jan Paweł II, Rozgłaszajcie to na dachach: Ewangelia w epoce globalnej komunikacji, Orędzie Ojca Świętego na XXXV Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu, 24 stycznia 2001 r.).

W Polsce Kościół posiada własne, kościelne rozgłoszenie. Ma także zagwarantowane przez Konkordat (art. 20) prawo emitowania programów w publicznej radiofonii i telewizji. Ponadto katolicy występujący w mediach przy różnych okazjach, niekoniecznie w kontekście ściśle kościelnym i religijnym, winni zgodnie z powołaniem wszystkich wiernych dawać chrześcijańskie świadectwo i przepajać współczesny świat duchem Ewangelii.

Konferencja Episkopatu Polski biorąc pod uwagę Instrukcję Kongregacji Nauki Wiary o pewnych aspektach używania społecznych środków przekazu dla szerzenia nauki o wierze z 30 marca 1992 r. i korzystając z uprawnień przyznanych przez prawo powszechnie (kan. 772 § 2; kan. 804 § 1; kan. 831 § 2), podczas 328. zebrania plenarnego, które odbyło się w Licheniu w dniach 11-12 czerwca 2004 r., przyjęła następujące zasady regulujące duszpasterską troskę Kościoła w Polsce o uporządkowany przekaz ewangelicznego orędzia poprzez radio i telewizję.

1. Obowiązek i prawo troski o uporządkowany i owocny przekaz ewangelicznego orędzia poprzez środki społecznego przekazu w Polsce spoczywa na biskupach, zarówno poszczególnych, jak i zebranych na synodach lub Konferencjach Episkopatu (zob. kan. 823 § 2).
2. Do szczególnej troski o media własne, czyli utworzone przez podmioty kościelne, a także o te programy w publicznych oraz komercyjnych rozgłoszeniach radiowych i stacjach telewizyjnych, które oficjalnie zostały uznane za katolickie - jest zobowiązana Konferencja Episkopatu Polski i Biskupi diecezjalni, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Te media bowiem opierają się na autorytecie Kościoła i są odbierane jako jego głos.
3. Założenie kościelnych rozgłoszeń radiowych i stacji telewizyjnych uzależnione jest od zezwolenia zainteresowanego biskupa diecezjalnego lub, w przypadku zasięgu ponaddiecezjalnego, Konferencji Episkopatu Polski, z zachowaniem stosownych przepisów prawa kanonicznego i państwowego.
4. Działalność kościelnych rozgłoszeń radiowych i stacji telewizyjnych w Polsce pozostaje pod nadzorem Konferencji Episkopatu Polski, z zachowaniem praw przysługujących biskupowi diecezjalnemu.
5. Żadna stacja radiowa lub telewizyjna, redakcja, program czy audycja nie może używać w nazwie przymiotnika „katolicka” bez zgody kompetentnej władzy kościelnej.

6. Emitowanie programów kościelnych lub katolickich w mediach publicznych dokonuje się w oparciu o porozumienie między Konferencją Episkopatu Polski a jednostkami publicznej radiofonii i telewizji. Jeśli rozgłoszenia radiowa lub stacja telewizyjna ma charakter lokalny, sprawy związane z nadawaniem programów katolickich należą do kompetencji biskupa diecezjalnego.

7. Emitowanie programów kościelnych lub katolickich w mediach prywatnych dokonuje się w oparciu o odrębne umowy zawarte między kompetentną władzą kościelną a poszczególnymi rozgłoszeniami radiowymi lub stacjami telewizyjnymi.

8. Duchowni i członkowie instytutów zakonnych wypowiadający się w mediach winni cechować się wiernością nauce Ewangelii, rzetelną wiedzą, roztropnością i odpowiedzialnością za wypowiedziane słowo, troską o umiłowanie prawdy i owocny przekaz ewangelicznego orędzia. Jeśli nie są w danej dziedzinie wystarczająco kompetentni, powinni zrezygnować z występowania w mediach, zwłaszcza w kwestiach trudnych i kontrowersyjnych.

9. Wypowiadając się w sprawach nauki katolickiej lub obyczajów, duchowni i zakonnicy winni pamiętać, że są powołani do głoszenia nauki Chrystusa, a nie własnych opinii. Dlatego zobowiązani są do wiernego przekazu katolickiej nauki, zgodnie z doktryną głoszoną przez Urząd Nauczycielski Kościoła. Powinni również respektować zdanie Konferencji Episkopatu w kwestiach, które były przedmiotem jej oficjalnego stanowiska. Stanowisko Konferencji Episkopatu prezentuje jej rzecznik.

10. Powyższe zasady obowiązują także odpowiednio pozostałych wiernych, którzy wypowiadają się w mediach w sprawach nauki katolickiej lub obyczajów, zwłaszcza zaś dotyczą tych osób, których urząd kościelny, funkcja pełniona w instytucji kościelnej, przynależność do stowarzyszeń lub organizacji kościelnych sprawiają, iż wypowiedzi ich mogą być odebrane jako angażowanie autorytetu Kościoła.

11. Nikt nie ma prawa przemawiać w imieniu Kościoła ani sugerować, że jest jego rzecznikiem, jeżeli nie został do tego zgodnie z prawem upoważniony.

12. Wierni świeccy nie powinni brać udziału w programach czy audycjach przynoszących szkodę wierze lub dobrem obyczajom, tendencyjnie antykościelnych i budzących zgorszenie.

13. Do podjęcia przez duchownego lub osobę zakonną stałej współpracy z rozgłoszeniem radiowym lub stacją telewizyjną wymagana jest zgoda własnego ordynariusza.

14. Dyrektorzy kościelnych rozgłoszeń radiowych i stacji telewizyjnych uzgadniają z biskupem diecezji listę stałych współpracowników duchownych i zakonnych.

15. W programach telewizyjnych duchowni i osoby zakonne winni występować w stroju duchownym używanym w Polsce.

16. W trosce o odpowiednią współpracę z mediami biskup diecezji powinien wyznaczyć kompetentną osobę, która będzie służyła pomocą i radą w dziedzinie środków społecznego przekazu. Biskup winien zatroszczyć się także o to, by wyznaczony przezeń kapłan sprawował duszpasterską opiekę nad pracownikami mediów.

17. Szczególną staranność należy wykazać podczas transmisji celebracji liturgicznych. Transmisję należy odpowiednio przygoto-

wać technicznie, tak, by nie zakłócała przebiegu celebracji. Osoba komentująca ją winna być starannie przygotowana do spełniania swej funkcji, zarówno pod względem umiejętności dziennikarskich, jak i wiedzy teologicznej.

8. Msze św. winne być transmitowane „na żywo”. W wyjątkowym przypadku retransmisji, powinno być to wyraźnie zaznaczone i przypominane.

9. Duchownych głoszących Słowo Boże za pośrednictwem mediów obowiązują normy prawa powszechnego (kań. 762-772), zarówno w odniesieniu do władzy przepowiadania, jak i przekazywanych treści.

20. Włączenie audycji audiowizualnej do programu katolickiego nauczania w szkołach wymaga aprobaty władzy kościelnej kompetentnej do zatwierdzania programu nauczania religii i pomocy dydaktycznych.

21. W wypadku poważnego naruszenia powyższych norm ordynariusz winien upomnieć duchownego lub członka instytutu zakonnego i zobowiązać go do naprawienia szkody, np. poprzez sprostowanie lub odwołanie błędnej czy krzywdzącej wypowiedzi. W uzasadnionych i poszczególnych przypadkach ordynariusz może zabronić wypowiadania się w mediach lub zastosować inne sankcje przewidziane przez prawo.

Z okazji Świąt Wielkanocnych...

Z okazji Świąt Wielkanocnych i Bożonarodzeniowych, z okazji imienin, a również i bez okazji miliardy kartek dociera do adresatów na całym świecie. I choć coraz częściej zamiast indywidualnych treści są gotowce, które wystarczy podpisać, wypełniona kartkami skrzynka na listy w okresie przedświątecznych porządków nadal cieszy każdego.

Tak bardzo przyzwyczailiśmy się otrzymywać kartki, że wydaje nam się, iż są odwieczne. Tymczasem pierwszą kartkę wysłał z Londynu z okazji Świąt Bożego Narodzenia 16-letni artysta William Maw Egley dopiero w 1842 roku. Rok później pierwszy dyrektor Muzeum Wiktorii i Alberta w Londynie zamówił prywatnie druk 1000 sztuk kartek. W 1875 roku pierwsze kartki świąteczne pojawiły się w Ameryce. Wprowadził je urodzony we Wrocławiu właściciel drukarni Louis Prang, który rozpowszechnił je również dzięki organizowanym konkursom z nagrodami na najładniejszą kartkę świąteczną. Jednak dopiero w latach dwudziestych XX wieku wysyłanie życzeń na kartkach stało się popularne na całym świecie. W Polsce pierwsze kartki wysłane zostały pod koniec XIX w. - na terenie Galicji.

I choć dziś coraz częściej życzenia składane są osobiście przez telefon lub pisane w formie SMS-a czy e-maila, listonosze nadal dźwigają torby pełne kolorowych kartek z dobrymi słowami na Święta.

Bogumiła Szewczyk

Nasi Drodzy Czytelnicy!

(dok. ze str. 1.) wcześniej i żyliśmy nadzieją spotkania z Czytelnikami, niosącymi do domów „Tygodnik Salwatorski”. W takiej chwili staje się on znakiem rozpoznawczym naszych Przyjaciół. Czasem już chce się zagadnąć do Czytelnika: „Myśleliśmy o Tobie, składając ten numer...” Szczególniej zaś pamiętamy o wszystkich chorych, przywiązanych do łóżka, spędzających Święta w szpitalu lub nie mogących wychodzić z domu. Jesteśmy z Wami i modlimy się za Was z całą wspólnotą parafialną. Poprzez cierpienie jesteście bliżsi Bogu.

Piotr Boroń

red. naczelny TYGODNIKA SALWATORSKIEGO

Już - można powiedzieć - tradycyjnie Redakcja „Tygodnika Salwatorskiego” zaprasza na swoje łamy Księdza Rekolekjonistę, który głosił kazania w okresie Adwentu lub Wielkiego Postu do napisania artykułu, który jest niejako POST SCRIPTUM do głoszonych rekolekcji. W tym roku, dziękując Ojcu Zdzisławowi J. Kijasowi OFMConv za rekolekcje, dziękujemy również za artykuł, który drukujemy poniżej. (RED)

Rozbudzić w sobie mocne pragnienie nieba

„Wszyscy ludzie pragną być szczęśliwi - pisał Błażej Pascal. - Nie ma tu wyjątku; mimo różnych środków, wszyscy dążą do tego celu. To, że jedni idą na wojnę, a drudzy nie, wynika u obydwu z tego samego pragnienia, skojarzonego z odmiennym sposobem patrzenia. Wola nie czyni najmniejszego kroku inaczej jak ku temu celowi. Jest to pobudka wszystkich ludzi”.

Trwałe i pełne szczęście związane było zawsze z niebem. Było wartością stałą. Nikt nie miał odwagi podważenia jego istnienia, naruszenia jego podstaw. Ulegał zmianie jego obraz, wyobrażenie o nim, sposób jego przeżywania, doświadczania niebiańskich rozkoszy i radości, lecz ono samo trwało niezmiennie. Zmianie ulegało nie całe niebo, ile atmosfera w nim panująca. Zawsze „klimat” życia przyszłego pozostawał w pewnym istotnym związku z klimatem życia na ziemi, z zainteresowaniami człowieka, z jego tutejszymi radościami czy ich brakiem, z tęsknotą za czymś lepszym, trwalszym czy też z pragnieniem „przeniesienia” w wieczność szczęścia już przeżywanego na ziemi, w chwili obecnej. Obraz rajskich radości pełnił bardzo ważną rolę w życiu osobistym i społecznym człowieka. Był wielkim impulsem do ulepszania życia na ziemi, które powinno być, chociaż w części, odwzorowaniem „tamtego”, niebieskiego świata.

Obraz nieba dynamizuje moje życie, pozwala mi pokonywać trudności, uwalnia mnie ze smutku, wprowadza w moje życie nadzieję na lepszą przyszłość. Chociaż samo marzenie o niebie nie zmienia wiele w bezpośrednim moim otoczeniu, to jednak zmienia powoli moje serce, wzmacnia moją wolę i budzi mnie do „nowego” życia, wlewając w moje serce odwagę i chęć do przezwyciężania życiowych trudności.

Każdy chyba pragnie nieba, ponieważ każdy z ludzi pragnie szczęścia, zdrowia, radości, pokoju, przyjaźni, bezpieczeństwa, pewności jutra... Każdy z nas tęskni za niebem, bo tęskni za byciem lepszym, doskonalszym, mądrzejszym, bardziej kochającym... Nikt więc nie może uciec od tych tęsknot. Są trwałe, pielgrzymują z nami, słowem - one nas kochają.

Bardzo bym chciał, abyśmy po tych rekolekcjach wielkopostnych odświeżyli w sobie jeszcze mocniej i wyraźniej pragnienie nieba, abyśmy często, wręcz zawsze tęsknili za nim i podejmowali starania, aby nie tylko stało się naszym pewnym udziałem po śmierci, ale abyśmy już w tym życiu mogli doznawać jego przedsmaku.

Kto pragnie nieba, ten pragnie Boga, który jest naszą, jako osób wierzących, jedyną pewnością, który jest Bogiem wymagającym, ale także Bogiem bardzo pomagającym nam w prowadzeniu dobrego życia.

Zdzisław J. Kijas OFMConv

*Parafialnej Wspólnoty Najświętszego
Salwatora obfitych darów Zmartwychwstania
Miłości Miłosiernej w wypełnianiu
chrześcijańskiego powołania*

Życzy i z serca błogosławi

*bp Jan Tajge
woliczemy co wspólne przeżywanie
winyty państwa*

W dniach 25-28 marca br.
Krakowskie Biuro Festiwalowe
organizuje cykl koncertów
Misteria Paschalia

Bilety do nabycia w Punkcie Informacji Miejskiej, ul. św. Jana 2,
tel. 421-77-87 oraz w punktach: ul. Szpitalna 25 i ul. Józefa 7
(koncerty w Bazylice) oraz od 7 marca w kasie Filharmonii, pn-pt
14.00-19.00.

Ceny biletów:

Koncerty w Bazylice 20 zł (miejsca nienumerowane)
Koncerty w Filharmonii I msc. 40 zł, II msc. 20 zł

Program koncertów:

- piątek, 25 marca 2005, godz. 20.00, Filharmonia - utwory G. F.
Händla i A. Vivaldiego

- sobota, 26 marca 2005, godz. 15.00, Filharmonia -
suity J. S. Bacha

- sobota, 26 marca 2005, godz. 18.00, Filharmonia - utwory
m. in. G. Frescobaldiego i G. F. Marcelliego

- sobota, 26 marca 2005, godz. 21.30, Rynek Główny -
"Przez tę ziemię przeszedł Pan" - Misterium Męki Pańskiej,
muzyka: Jan Kanty Pawluśkiewicz, libretto: Leszek Aleksander
Moczulski, reżyseria: Jerzy Fedorowicz
wstęp wolny

- niedziela, 27 marca 2005, godz. 15.00, Filharmonia -
suity J. S. Bacha

- niedziela, 27 marca 2005, godz. 21.00, Bazylika oo.
Franciszkanów - Magnus Liber Organi - Polifonia Wielkanocna
Katedry Notre Dame w Paryżu (XI w.)

- poniedziałek, 28 marca 2005, godz. 21.00,
Bazylika oo. Franciszkanów - Missa Paschalis - Renesansowa Msza
Wielkanocna

Czciogdym Parafianom

- Ofiarodawcom Parafii Najświętszego Salwatora!

Radosnych Świąt Zmartwychwstania Pańskiego, Błogo-
sławieństwa Bożego, zdrowia, wszelkiej pomyślności i opieki
Bożej na każdy dzień.

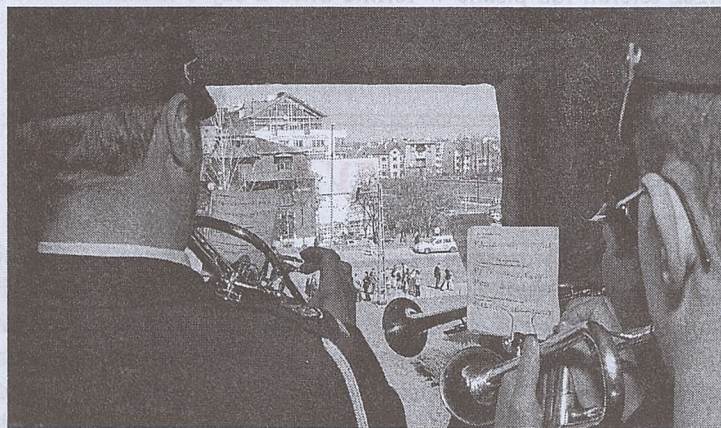
Jednocześnie pragniemy wyrazić wdzięczność za ofia-
rowaną pomoc, przyjaźń i zrozumienie Tym Wszystkim Para-
fianom, którzy w imię miłości Boga i bliźniego spieszą z po-
mocą ludziom biednym i potrzebującym z naszej Parafii.

Szczerze i serdecznie życzenia przesyłamy ze świętecz-
nym pozdrowieniem Wesołego Alleluja!

Członkowie

Parafialnego Zespołu Charytatywnego

TREBACZE Z WIEŻ SALWATORSKICH

W Poniedziałek Wielkanocny - jak tradycja każe - z wież
naszych kościołów będą grali pieśni o Zmartwychwstaniu Pań-
skim trębaczce: Jan Boroń (hejnalista z wieży Mariackiej), Zbi-
gniew Guzik i Piotr Szwed. Wszyscy są członkami Ochotniczej
Straży Pożarnej z Dąbrowy Szlacheckiej. (PB)

Śmigus czy dyngus?

W Poniedziałek Wielkanocny powszechnie czyniono zadość tradycji „śmigusa-dyngusa” i ten popularny zwyczaj znalazł akceptację przedstawicieli Kościoła. Warto mieć świadomość, jak różnorodne były dawne polskie zwyczaje związane z Lanym Poniedziałkiem.

Dzisiaj niewiele osób wie, czym różni się śmigus od dyngusa, oba te zwyczaje po prostu kojarzą nam się z Lanym Poniedziałkiem, zwanym niegdyś *lejem* lub *lejkiem*. Roman Landowski w książce *Dawnych obyczajów rok cały. Między wiarą, tradycją i obrzędem* wyjaśnia tę sprawę.

Otóż słowo *dyngus* pochodzi od staroniemieckiego *dingnus*, *dingnis* i znaczy *okup* czy *wykupne*. Początkowo w odniesieniu do Świąt Wielkiej Nocy używano tego wyrazu dla nazwania datków gospodyń dla „wielkanocnych kołędników”, którzy odwiedzali domostwa z życzeniami świątecznymi.

Wiele było dyngusowych przyspiewek - oto przykładowa, wykonywana na Pomorzu.

*Przysliżmy tu po dyngusie,
Powiemy wam o Chrystusie.
W Wielki Czwartek, w Wielki Piątek
Miał Pan Jezus wielki smutek.
Wielki smutek, wielkie rany,
My są wszyscy chrześcijany.
Wy dawajcie, co Bóg każe:
Po jajeczku i po parze.
Choćbyście nam mendel dali,
Bym wam bardzo dziękowali.*

Z czasem wielkanocnym wizytom tym zaczął towarzyszyć obyczaj oblewania się wodą. Tradycja ta wiąże się z pogańskim czczeniem wody jako żywiołu ściśle związanego z wiosną, przywracającego po mroźnej zimie życie ziemi, oraz z chrześcijańską symboliką związaną m.in. z chrztem, przypisującą wodzie moc oczyszczającą.

Na przełomie XVI i XVII wieku obowiązywały ścisłe zasady dotyczące Lanego Poniedziałku. Przede wszystkim wówczas mężczyźni mogli oblewać kobiety, ale nie odwrotnie - panie miały szansę odegrania się od Wielkiego Wtorku aż do Zielonych Świątek. Wierzono, że jeśli kobieta w świąteczny poniedziałek nie zostanie obłana, będzie mieć przez cały rok

kłopoty z żywym inwentarzem gospodarstwa - dlatego też panie nie posiadające adoratorów oblewały się same.

Słowo *śmigus* wywodzi się od wyrazu *szmaguster*, germanizmu obecnego w pomorskich gwarach. *Szmaguster* z kolei pochodzi od niemieckiego *Schmackostem*, co w dosłownym tłumaczeniu znaczy *wielkanocne skosztowanie* albo *trącanie* (*schmecken* - *skosztować*, *posmakować*, *trącić* + *Ostem* - *Wielkanoc*).

To *trącanie* nazywano *szmaganiem* i stąd powstał ogólnopolski *śmigus*. Wielkanocne *trącanie* czy *szmaganie* było pamiętką po cierpieniach Chrystusa. Już w Niedzielę Palmową chłopcy zbierali w lesie gałązki brzozy, by przez tydzień moczył je w wodzie dla większej sprężystości, oraz jałowca - te z kolei suszono, by uderzenia były bardziej bolesne.

Nietrudno się domyślić, że śmigus był doskonałą okazją do zalotów - mówiono, że kto mocniej bije, ten mocniej kocha. Dlatego dziewczyny, które nie miały wielbicieli, same się smagały, by nie być skazanymi na dyshonor. We wtorek płeć piękna miała okazję do rewanżu. Co cie-

kawe, w wielu regionach Polski praktykowano oblewanie nie tylko kobiet, ale także ziemi, dzięki czemu miała ona dać większe plony, oraz krów, by produkowały więcej mleka. Kulturowano także tradycję *śmiguśnego*, czyli chodzenia po domach i zbierania potraw świątecznych; wiele osób przebierało się na okoliczność tego „wędrowania z życzeniami” - nazywano ich *śmigurtami*.

Ja jednak, jako że wielkanocne dni mogą być chłodne, w trosce o zdrowie naszych Czytelników zrezygnuję z życzeń tradycyjnego „mokrego dyngusa”. Niech to będą wspaniałe, głęboko przeżyte, spokojne Świąta!

Anna Maria Kos

Korzystałam z:

1. Roman Landowski, *Dawnych obyczajów rok cały. Między wiarą, tradycją i obrzędem*, Wydawnictwo „Bernardinum”, Pelplin 2000
2. www.olpiny.tarnow.opoka.org.pl
3. <http://serwisy.gazeta.pl/wielkanoc>

Z DOMOWEGO ARCHIWUM

Dzisiaj w naszej serii publikacji starych fotografii prezentujemy naszym Czytelnikom zdjęcie z pocztówki z kolekcji pana Andrzeja Hawranka - znanego krakowskiego kolekcjonera kartek i znaczków pocztowych. Właścicielowi dziękujemy za udostępnienie próbki jego cennych zbiorów.

RED

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

* * *

W niedzielę 27 marca Msza św. chrzcielna o godz. 15:00.

* * *

W Poniedziałek Wielkanocny, 28 marca, parafialny odpust „Emaus”.

Ks. Kardynał Metropolita Krakowski odprawi Mszę św. i wygłosi kazanie o godz. 12:00 (powitanie ok. 11:50). Msza św. odbędzie się na dziedzińcu klasztornym. Prosimy o wchodzenie na dziedziniec przez bramę od strony Rudawy i zajmowanie miejsc jak najbliżej ołtarza.

Po Mszy św. procesja z Najświętszym Sakramentem. W poniedziałek Wielkanocny składka na tacę przeznaczona będzie na Katolicki Uniwersytet Lubelski.

* * *

We wtorek 29 marca nieustanna nowenna z Mszą św. do Bł. Bronisławy o godz. 19:00.

* * *

1 kwietnia przypada pierwszy piątek miesiąca. Okazja do spowiedzi w godz.: od 6:30 do 8:30 i od 16:00 do 19:30.

Msze św. o godz. 6:30, 7:15, 8:00, 17:00 i 19:00.

* * *

Adoracja prowadzona przez Straż Honorową Najświętszego Serca Pana Jezusa w piątek 1 kwietnia o godz. 18:30.

* * *

W niedzielę, 23 kwietnia odpust w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach.

Przy ul. Widłakowej 58 trwa budowa Domu Opieki Dożywotniej dla głęboko upośledzonych umysłowo i fizycznie. Dom (już siódmy rok) budują rodzice upośledzonych dzieci z nadzieją, że po ich śmierci dziećmi będzie miał się kto zająć. Założona przez nich Fundacja Matki Teresy z Kalkuty otrzymała od prywatnej osoby działkę pod Dom, który w tej chwili jest w stanie surowym, niestety, brakuje pieniędzy na jego wykończenie. Poniżej podajemy konto, na które można wpłacać ofiary:

(BS)

PKO BP SA I Oddział Kraków
62 1020 2892 0000 5802 0016 1422

Krakowski Oddział Polskiej Rady Ekumenicznej
Duszpasterstwa Ekumeniczne Archidiecezji Krakowskiej

zapraszają na

nabożeństwa ekumeniczne w Krakowie**w roku 2005 w środy o godz. 17.00**

6.04 - Kościół Rzymskokatolicki - św. Andrzeja, ul. Grodzka 54

4.05 - Kościół Ewangelicko-Augsburski - kościół św. Marcina, ul. Grodzka 58

10.05 - Radonica - prawosławne nabożeństwo paschalne za zmarłych, Cmentarz Wojskowy, ul. Prandoty (uwaga: wtorek godz. 17.00)

Kalendarzyk liturgiczny:

*** **27 III (niedziela)** - Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

Czytania mszalne: Dz 10,34a.37-43; Kol 3,1-4; J 20,1-9

*** **28 III (poniedziałek)** - Poniedziałek Wielkanocny - Odpust Emaus

*** **1 IV (piątek)** - pierwszy piątek miesiąca

*** **2 IV (sobota)** - św. Franciszka z Pauli, pustelnika

W Krakowie

Było:

~ W pałacu Pod Krzysztofory (Rynek Główny 35) otwarta została 14. wystawa z cyklu "Skarby krakowskich klasztorów". Tym razem możemy obejrzeć zbiory siostr felicjanek, które obchodzą 150-lecie założenia Zgromadzenia. Wystawa czynna do połowy maja

~ 175 zwierząt urodziło się w zeszłym roku w krakowskim zoo, 21 zostało zakupionych, 20 - wymienionych na inne, a 53 ogród zoologiczny otrzymał w darze

~ Ponad 200 naukowców z wielu krajów brało udział w XIV Kongresie Światowego Towarzystwa Psychiatrii Dynamicznej. Rozmawiano o zaburzeniach więzi międzyludzkiej i urazach psychicznych

~ W Bazylice Mariackiej ks. kard. F. Macharski odprawił Mszę świętą w intencji Miasta, w święto jego Patrona. W 1714 roku oddano Kraków w opiekę św. Józefa

Jest:

~ Galeria Kazimierz przy ul. Daszyńskiego jest już otwarta. Są tam 4 sklepy spożywcze, 12 z obuwiem, 47 z konfekcją, 6 elektrycznych i 10 z biżuterią. Można korzystać z 10 sal kinowych, zostawiając samochód na parking (1800 miejsc). Galeria jest czynna pon.-sob. od 10.00 do 22.00, a w niedziele do 20.00

~ Do 28 marca trwać będą na Rynku Głównym Targi Wielkanocne (do 20.00 otwarte są stoiska, trochę dłużej punkty gastronomiczne)

~ Pomimo dużej ilości chorych, w tym roku prawdopodobnie nie będzie epidemii grypy w naszym województwie

~ Zanieczyszczenie powietrza w województwie małopolskim (a szczególnie w Krakowie, Tarnowie i Nowym Sączu) należy do największych w Polsce

Będzie:

~ W Niedzielę Miłosierdzia Bożego (3 kwietnia) w sanktuarium w Łagiewnikach rozpocznie się wieczysta adoracja Najśw. Sakramentu. Aby nie było przerw w adoracji, na internetowej stronie www.milosierdzie.pl/adoracja można zapisać się na określoną, wybraną godzinę

~ 26 kwietnia otwarty zostanie nowohucki oddział Muzeum Narodowego, miejsce, w którym będzie można poznać historię dzielnicy. Aby skompletować więcej eksponatów, dyrekcja ogłosi zbiórkę nowohuckich pamiątek

~ W Mogile rozpocznie się konserwacja XVI-wiecznej polichromii Stanisława Samostrzelnika na klasztornych krążgankach

Być może:

~ Gmina chce zawrzeć z taksówkarzami umowę na rozdawanie turystom w pojazdach informatorów o Krakowie. Na reklamę miasta przeznaczone są m. in. pieniądze z opłaty miejscowej (za nocleg)

~ Być może w Krakowie zostanie stworzona mapa roślinności (cenne gatunki przyrodnicze)

~ Na Rondzie Mogiłskim mogą powstać ruchome schody, ułatwiające poruszanie się osobom starszym. Schody musiałyby być podgrzewane

opr. BS

REQUIEM

W niedzielę 13 marca po wieczornej Mszy św. o godz. 20:00 miał miejsce kolejny wspaniały koncert z cyklu *Musical Evenings* na Salwatorze. Koncert niezwykle, bo premierowy — tak w skali krakowskiej, jak i ogólnopolskiej. Artyści: Krakowski Chór Kameralny i Barokowa Orkiestra Kameralna przedstawili po raz pierwszy *Requiem. Messe des Morts* André Campra, żyjącego w latach 1660—1744 kompozytora doby baroku. Nad całością czuwał sam rektor Akademii Muzycznej prof. Stanisław Krawczyński. Wśród wykonawców nie zabrakło również naszego organisty, p. Ryszarda Leszka Szostaka, który — oprócz pracy w parafii — na co dzień śpiewa w Krakowskim Chórze Kameralnym.

Koncert zgromadził liczną publiczność. Dopisali zwłaszcza studenci i uczniowie. Szkoda tylko, że parafianie, nie wiedząc czemu, tak rzadko i tak nielicznie bywają na tych pięknych i niepowtarzalnych występach, za które artyści nie pobierają gaży. Wszystkie wolne datki przeznaczane są już od lat na Fundację Chorych na SM im. Bł. Anieli Salawy. Warto, byśmy jako parafianie, również i w tej pomocy mieli swój udział.

pkS

MACIEJ TUMIDAJSKI

Nowa wystawa Wiesława Nowaka

1 kwietnia 2005 roku w Galerii Rio przy ul. św. Jana 2 o godz. 19.00 otwarta zostanie nowa wystawa malarstwa Wiesława Nowaka.

Wiesław Nowak urodził się w Krośnie w 1945 roku. Jest Absolwentem Liceum Sztuk Plastycznych w Krakowie. Studiował malarstwo gobelinowe oraz malarstwo na wydziale Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, uzyskując tytuł magistra sztuki. Po studiach przez 10 lat pracował w przedsiębiorstwach państwowych. Cały czas intensywnie uprawiał malarstwo sztalugowe. Brał organizatorem i współorganizatorem wielu wystaw, gdzie obok takich artystów, jak Olga Boznańska, Waiss, Sichulski, Wodzinowski, Karpiński, Kossak, wystawiał także swoje prace. Jest także przewodniczącym Zwierzynieckiego Koła Przyjaciół Sztuk Wszelkich.

*Pokoju, miłości, zdrowia, optymizmu
i dużo wielkanocnej radości
życzy w imieniu Rady i Zarządu Dzielnicy VII
przewodniczący Piotr Chechelski*

Z SERWISÓW INFORMACYJNYCH

☞ Kościół katolicki świętował Niedzielę Palmową, która rozpoczyna Wielki Tydzień z Triduum Paschalnym. Uroczystość obchodzona była już przez pierwszych chrześcijan w Jerozolimie w rocznicę uroczystego wjazdu Chrystusa jako Mesjasza. Wg Ewangelii, mieszkańcy witając Jezusa u bram miasta, wybiegli naprzeciw z gałązkami palmowymi w rękach, wołając „Hosanna!” Niedziela Palmowa jest obchodzona przede wszystkim jako Święto Chrystusa Króla.

☞ Jerozolimską procesję palmową przeszła historyczną trasą śladami Jezusa. Uczestniczyło w niej kilka tysięcy osób, znacznie więcej niż w ubiegłym roku. Procesję prowadził patriarcha łaciński Jerozolimy Michał Sabah z biskupami kościołów katolickich wschodnich. Uczestniczyli w niej pielgrzymi z wielu krajów. Po wszechne zainteresowanie wzbudzało bractwo kurkowe z Krakowa. Trasa procesji palmowej w Jerozolimie wiedzie z biblijnej wioski Betfage w Betanii i poprzez Górę Oliwną przechodzi przez Bramę Św. Szczepana do Starego Miasta.

☞ Jan Paweł II w milczeniu pobłogosławił gałązką oliwną wierzonych zgromadzonych w Niedzielę Palmową na Placu Św. Piotra w Rzymie. W odczytanych przez abpa Leonarda Sandriego rozważaniach papież przypomniał, że 20 lat temu, w Niedzielę Palmową 1985 r., został zapowiedziany I Światowy Dzień Młodości. „Kontynuujcie niestrudzenie rozpoczęty marsz, by wszędzie głosić świadectwo chwały Krzyża Chrystusa. Nie lękajcie się! Radość Pana, ukrzyżowanego i zmartwychwstałego, niech będzie waszą siłą” — zaapelował papież do młodych ludzi. Jan Paweł II podkreślił, że następne spotkanie odbędzie się w sierpniu b.r. w Kolonii. Nie wspominał jednak nic o swoim udziale w tym spotkaniu.

☞ Z niedzieli na poniedziałek 20/21 marca, w wieku 82 lat zmarł Marian Wosiński, artysta grafik, w latach 60. prawny opiekun Nikifora Krynickiego, legendarnego w całym świecie malarza-prymitywisty. W ostatnim, udzielonym na tydzień przed śmiercią wywiadzie dotyczącym sporu wokół projektu pomnika Nikifora w Krynicy, krytycznie odniósł się do pomysłów przywłaszczania sobie „Krynckiego Matejki” przez Łemków. „Kiedy odnalazłem Nikifora, był biednym, brudnym i odrzuconym przez wszystkich człowiekiem. Gdy stał się sławny, przypomnieli sobie o nim Łemkowie. Ciekaw jestem, gdzie byli wtedy, gdy nie mał co jeść i gdzie spać?” — nie krył żalu Wosiński. Właśnie na podstawie wspomnień Mariana Wosińskiego powstał głośny film Krzysztofa Krauzego *Mój Nikifor* z Krystyną Feldman (Nikifor) i Romanem Gancarczykiem (Wosiński) w rolach głównych.

☞ Kongres USA zebrał się w niedzielę 20 marca na nadzwyczajnej sesji, aby ustalić ustawę, mającą doprowadzić do uchylecia decyzji sądu na Florydzie o odłączeniu od aparatury podtrzymującej życie Terry Schiavo. Schiavo pozostaje od 15 lat w stanie określonym w medycynie jako wegetatywny po ataku i zatrzymaniu pracy serca, co spowodowało ciężkie uszkodzenie jej mózgu.

☞ Co z tą Unią? 52% Francuzów wyrazi sprzeciw wobec unijnej konstytucji, a 48% powie „tak” w referendum 29 maja — wynika z sondażu międzynarodowego instytutu IPSOS, wykonanego dla dziennika „Le Figaro” i telewizji Europe 1.

☞ Ok. 10 osób mogło zginąć w Kirgistanie, gdy policja otworzyła ogień do demonstrujących podczas antyrządowej demonstracji w mieście Dżalad-Abad na południu kraju.

☞ Pod znakiem rekordowych o tej porze roku upałów rozpoczyna się wiosna w północnych Włoszech. W Turynie i Mediolanie temperatura dochodzi do 29°C. Jest to o 10° więcej niż wynosi średnia temperatura w drugiej połowie marca.

☞ Chór „La Musica” Gimnazjum nr 16 w Lublinie pod dyktando Zdzisława Ohary zdobył Grand Prix 25. Ogólnopolskiego Konkursu Chórów A Cappella Dzieci i Młodości w Bydgoszczy. Podczas koncertu galowego na scenie zaśpiewało wspólnie 21 chórów.

pkS

Spotkania z Ewangelią (18)
Niedziela Zmartwychwstania
Dz 10,34a.37-43; Kol 3,1-4; J 20,1-9

Uwierzył...

"Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych..." (J 20,9)

A. Przeczytać

Wielkanoc to najważniejsze i najstarsze święto chrześcijańskie. Pismo św. mówi o zbieżności daty śmierci Jezusa z żydowskim świętem Paschy. W żydowskim kalendarzu miesiące zaczynały się od księżycowego nowiu. Paschę obchodzono 14 dnia nizan (pierwszy wiosenny miesiąc), w tym też dniu ukrzyżowano Jezusa. Dlatego Wielkanoc świętujemy w pierwszą niedzielę po 14 nizan - w niedzielę po pierwszej pełni wiosennej księżyca (między 22 marca a 25 kwietnia).

B. Przemysleć

Kiedy spotyka się dwoje ludzi, a nie mają z góry ustalonego czy narzuconego sytuacją tematu rozmowy, pewne jest, że za chwilę zaczną narzekać. Na co? Na cokolwiek. Że życie jest ciężkie i brakuje pieniędzy, szef za dużo wymaga, a ksiądz powiedział kazanie za krótkie/za długie, za mądre/za głupie, że boli wątroba/nerki/serce, a politycy kradną/oszukują, a jak nie kradną to dlatego tylko, że nie mają okazji - niepotrzebne skreślić. Kiedy podслуchamy paru rozmów, zauważamy ze zgrozą, że nie kończy się to na wymianie własnych doświadczeń. Po krótkim przedstawieniu wszelkiego zła, które kogoś spotkało albo o mało co spotkało, ludzie zaczynają licytować się: kogo mocniej boli, komu bardziej się nie udało, kto bardziej został skrzywdzony przez los. Górą jest ten, kogo boli więcej zębów albo miał gorączkę o dzień dłużej. A niechby drugi zakwestionował wielkość doznanej krzywdy! Oburzenie, obraza, obmowa. I wszystko nadawałoby się na dobrą komedię, gdyby nie jeden drobny fakt. Kiedy posłuchamy samego siebie, słyszymy dokładnie to samo. A z siebie nie chcemy się śmiać.

Skąd taka straszna niekonsekwencja? Przecież równoległe do tego chcemy w opinii ludzkiej uchodzić za tych, którym się powiodło. Jesteśmy gotowi nawet kłamać, oszukiwać, byle być uznanym za mądrzejszego niż inni (i niż jestem), lepszego niż inni (i niż jestem), zaradniejszego niż inni (i niż jestem).

Może właśnie ta licytacja złego jest rekompensatą i usprawiedliwieniem tego, co nam się nie udało? Nie moja wina, że los się sprzyścił przeciwko mnie. A może jesteśmy aż tak samotni, że chcemy kimś wstrząsnąć, by się tylko nami zainteresował? By przystanął dłużej i posłuchał?

A Jezus zmartwychwstał. Może się to wydawać nie na temat. Ale Jezus zmartwychwstał. Dla wierzącego w Boga wszystko stało się inne. Otworło się niebo. To znaczy, że każdy ból kiedyś się skończy. To znaczy, że najważniejsze jest serce. To znaczy, że mam powód, by być szczęśliwym.

U początku życia duchowego jest zawsze wielka radość. Jeśli ktoś pamięta swój chrzest - zawsze opowie o radości. Jeśli ktoś przeżył szczerą spowiedź z całego życia - zawsze opowie o radości. Prawdziwe nawrócenie to wybuch radości. Smutek nie jest chrześcijański. Jezus zmartwychwstał. Przez chwilę wydawało się nam, że śmierć przekreśliła wszystko. Ale Jezus zmar-

twychwstał. Właściwie, jeśli tylko w to wierzymy, powinniśmy biegnąć ulicami miast i opowiadać wszystkim dokoła o naszym szczęściu. Ten, którego kochamy, zmartwychwstał! Ale przecież nie o to chodzi, żeby tak. Żeby biegnąć i wołać. Chodzi o to, żeby to szczęście ludziom dać. Zbyt nachalne rzucanie słów Bogu odstrasza. Trzeba po misjonarsku: najpierw leczyć rany. Podać kubek wody. Uśmiechnąć się.

Kiedy chcemy, by i inni spotkali Boga, musimy zdobyć się na radość. Nie, nie ten sztuczny uśmiech na każdą okazję. I nie to pewno nie lekceważenie cudzego cierpienia. Nie bagatelizowanie cudzych krzywd i krzyża. Ani nawet swoich. Jezus też płakał. Prawdziwa radość jest dużo głębiej niż śmiech. Przychodzi, gdy wszystko w sobie ustawiamy w dobrej kolejności. Nie odchodzimy nawet gdy płyną łzy. Ma moc uciszyć cierpienie, uleczyć rany. Jej źródłem jest Zmartwychwstanie.

Radości trzeba się nauczyć. Tak, ona może przyjść sama. Tak jak miłość może przyjść sama. Ale jeśli nie nauczymy się kochać, miłość przyjdzie i odejdzie, jak wszystkie uczucia. Jeśli nauczymy się kochać - pozostanie nawet wtedy, gdy drogi człowiek od nas odejdzie. Radości trzeba się nauczyć. Jeśli się jej nie nauczymy, przyjdzie i odejdzie, jak inne uczucia. Jeśli nauczymy się cieszyć - pozostanie nawet wtedy, gdy nie znajdziemy już siły na uśmiech.

Jezus zmartwychwstał. Jeśli w to wierzymy, nie może nam być wszystko jedno. Dziś wszystko zaczęło znów mieć sens.

C. Przemodlić

- Módlmy się o radość. O głęboką radość, która wypływa z wewnętrznego spokoju, uporządkowania, i sprawia, że inni chcieliby ją mieć. Módlmy się, żebyśmy mogli ją innym ofiarować.
- Prośmy Boga o pomoc, abyśmy umieli mniej narzekać, krócej narzekać, albo chociaż rzadziej, albo chociaż nie do każdego. Inaczej nie starczy nam czasu, by zauważyć, że świat jest nadawczo piękny.
- Abyśmy potrafili wysłuchać innych ludzi z uwagą, bez ciągłego porównywania ich problemów z własnymi, ich bólu z własnym. Byśmy umieli choć przez chwilę być cali dla innych.

Teresa

„Weselcie się już zastępy Aniołów w niebie! Weselcie się słudzy Boga, niechaj zabrzmia dzwony głoszące zbawienie, gdy Król tak Wielki odnosi zwycięstwo!” (orędzie wielkanocne)

„Być radosnym, dobrze czynić i wróblom pozwolić ćwierkać - to najlepsza filozofia”.

(św. Jan Bosco)

„Nie narzekaj tak bardzo na mały ból; los mógłby go ukoić bólem większym”.

(Friedrich Hebbel)

„Bóg jest radością. Dlatego przed swój dom wystawił słońce.”

(św. Franciszek z Asyżu)